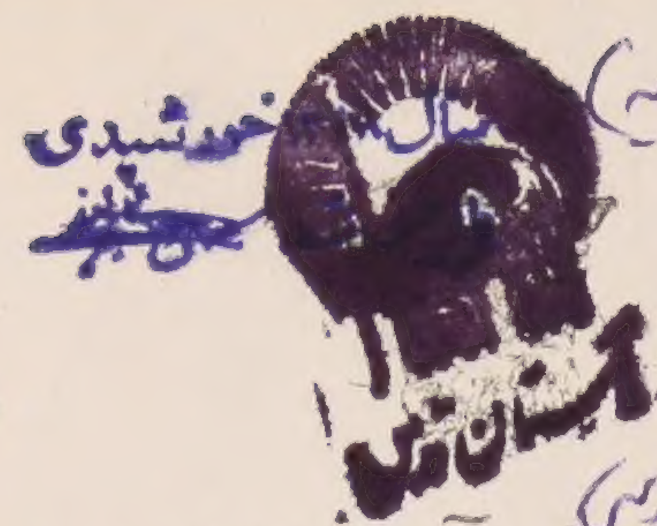

الف . اثنی عشریه (صلاتیه . صومیه)
مؤلفه شیخ بهائی

ب . احکام شک و سهو مجلسی دوم

ج . آداب المتعلمین خواجه نصیر الدین طوسی

شرح الفرائض

کتابخانه آستانقدس

اسم کتاب مجموعه ۶/ب

مصنف شیخ بهائی وغیره

مؤلف

خطی مختلف الخط والسطر

چاپی

سال چاپ یا تحریر .... عدد اوراق ۹۰

جزء کتب فقه .... شماره

شماره عمومی ۱۰۱۲۱ .... شماره قبض

واقف محمد ربیع آورده بوسیله سید رضا امیر شهیدی تاریخ وقف بهمن ۱۳۴۸

طول ۱۹ .... عرض ۱۳ .... گنجه

باز بین شد
۱۳۵۳

بسم الله الرحمن الرحيم وبه ثقتي

الحمد لله الذي وفقنا للاهتداء بشرائع اشرف
المرسلين وسيد الاولين والآخرين وهدانا لاقتفاء
آثار اهل بيته الائمة الطاهرين صلوات الله
عليه وعليهم اجمعين فيقول اقل العباد
محمد المشتهر ببهاء الدين العاملي عفي الله عنه هذه
مقالة لطيفة في واجبات الصلوة اليومية و
مستحباتها مرتبة الفصول على نهج قريب سهل
تناوله على الطلاب واسلوب غريب يهش
اليه اولو الالباب وضعتها راجيا عظيم الثواب
وجزيل الاجر يوم يقوم الحساب فاقول ان

الامور

الامور المعتبرة في الصلوات الخمس
اثنا عشر نوعا لانها اما افعال او تروك
وكل منها اما واجبة او مستحبة وكل
منها اما لسانية او جنانية او اركانية
فصارت مسائل هذه المقالة الاثني عشرية
منحصرة في اثني عشر فصلا وهذا تفصيلها
الاول الافعال الواجبة اللسانية
الثاني الافعال الواجبة الجنانية الثالث
الافعال الواجبة الاركانية الرابع الافعال
المستحبة اللسانية الخامس الافعال
المستحبة الجنانية السادس الافعال

یا سر برداشتن از رکوع را یا درنگ کردن بعد از سر برداشتن
را فراموش کند و پیش از سجود بیادش آید بر میگردد و بعمل
میاورد و در فراموش کردن درنگ برمیگردد و راست می ایستد
و اندکی توقف میکند و بسجده میرود و اگر ذکر سجود اول را یا
سجود بر غیر پیشانی را یا درنگ در سجود بقدر ذکر را
فراموش کند و پیش از سر برداشتن از سجود اول بیاد آورد
تدارک میکند و همچنین اگر درست نشستن بعد از سجود
اول را یا درنگ کردن در نشستن را فراموش کند و پیش از آنکه
سر بسجده دویم بگذارد بیادش آید تدارک میکند و همچنین
اگر ذکر در سجود دوم یا درنگ در آن یا گذاشتن یکی از اعضای
سجود غیر پیشانی را بر زمین فراموش کند و پیش از سر برداشتن
بیادش آید آنچه فراموش کرده است بعمل می آورد و اگر یک
سجده یا تشهد را فراموش کند و پیش از رکوع بخا
طرش آید بر میگردد و آن سجده یا تشهد را بجا میاورد
و بر میخیزد و قراءت را از سر میگیرد و اگر قراءت را کرده باشد
نمازش صحیح است و اگر بعد از ایستادن بیادش آمده باشد
بعد از نماز احتیاطاً دو سجده سهو میکند و در صورت
که سجده را فراموش کرده باشد اگر بعد از سر برداشتن
از سجده اول نشسته باشد و طمأنینه یعنی قرار گرفتن را
بقصد واجب بعمل آورده باشد و بعد از سجده غافل شده

بلند

باشد و بعد از ایستادن بخاطرش آمده باشد چون عود بسجود کند
نشستن و قرار گرفتن را بعمل میاورد و بسجده میرود و اگر این
نشستن و درنگ کردن را بعمل نیاورده است اول می نشیند و اندکی
درنگ میکند و بعد از آن بسجود میرود و اگر نشسته و درنگ کرده
اما نه بقصد واجب بلکه بقصد جلسه استراحت که بعد از سجده دویم
سنت است در این صورت میان علما اختلافست و خالی از اشکال
نیست و در روایت است که اگر واقع سازد بقصد احتیاط بد نباشد
و شاید اگر اعاده نماز نیز بکند احوط باشد و اگر بعد از ایستادن
و پیش از رکوع جزم کند که یک سجده از او فوت شده است
و در سجده دیگر شک کند از برای سجده که جزم دارد که نکرده است
بر میگردد و بجا میاورد و در سجده که شک دارد اشکالی والظهر
آنست که بجا نیاورد و اگر در این صورت نیز نماز را اعاده کند شاید
احوط باشد

قسم سیم پس اگر کسی یک سجده یا تشهد را فرا
موش کند و بعد از رکوع بخاطر آورد مشهور میان علما آنست
که آن یک سجده یا تشهد را بجا میاورد و بعد از نماز و از برای
هر یک دو سجده سهو میکند و ظاهر احادیث آنست که در فرا
موش کردن سجده بهمان سجده فراموش کرده اکتفا میکنند و
و دو سجده سهو در کار نیست و فراموش کردن تشهد دو

دو سجده سهو میکند و همان تشهد که در سجده سهو میخواند
کافیست و احتیاج بتشهد دیگر برای قضا نیست و احوط